

În grădină

Leul Cel Batran

Dintre tufe, dimineața, se ridică o tomată;
Ea privește somnoroasă, cuprinzând grădina toată,
Când deodată se aude, de pe gard cântând cocoșul,
Iar din casă, se zărește, un băiat ieșind cu coșul.

Dă alarma prin legume, să-nceteze cu dormitul;
Fructele tresar și ele, arătându-și coloritul.
Nuci, caise, mere, pere, cu arome parfumate
Se apleacă printre ramuri, de codițe agățate.

Ele vor acum s-ajungă, la micuț, să le culeagă
Și-ar dori să se întindă peste-acea grădină-ntreagă.
Dar ardeii observase, planul lor gândit anume,
Și spre neamurile sale, începu, strigând, a spune:

- Vinete, ardei, tomate, castraveți și voi, salate,
Fiti atenți, priviți la mine, voi vorbi acum la toate:
Fructele doresc, se pare, să ne-acopere cu totul,
Ca cel mic să nu ne vadă, și să-i dea doar ele rodul.

- Cum se poate-așa ceva, nu le este lor rușine ?!
Vor s-ajungă-n coș degrabă și să treacă peste mine ?
Sări roșia ca focul și extrem de supărată,
Susținută de surate, revoltate laolaltă.

- Fructe dulci, și voi legume, încetați această ceartă
Spuse micul către ele, ținând coșul de o toartă.
Sunteți bune și gustoase, și v-adun doar cu folos,
Pentru că, mâncând din toate, eu voi crește sănătos.